

9 X קיר אמן

11.2.17 - 26.1.17

אלי דינר

מציג רצף של חמישה ציורים בשמן על בד. הערך המצטבר של העבודות משרטט קווי מתאר של דיוקן עצמי רחב. נושאי הציורים שאובים מנופים שראה והשפיעו עליו, ממבט ממושך בהצבות מסורתיות בסטודיו ומחליפה ריקה הלוכדת רגע פרוזאי ובמקביל הלך רוח. העבודות המוצגות צוירו בשנים שונות ומרכיבות הקשר ומשמעות הנולדים מתוך תצרף הדימויים בתחבירם החדש.

אליעז סלונים

גוף עבודותיו של אליעז סלונים עוסק בניסוח של זהות, אישית ואמנותית ולמעשה סובב סביב המושג "תמונה" במובן הרחב של המילה: ציור, רישום ואסמבלאז' דרים בעבודה בכפיפה אחת. העבודות ממוקמות על קו התפר שבין אורנמנטיקה לפיגורטיביות, בין ריאליזם לפנטזיה. סלונים מנביע מתוך העבודות עמדה ריגשית. הוא עומד על היחס התימטי; גברי וילדי, וביחס לעיסוק באירוטיקה (על היבטיה הטראומטיים והמענגים). סלונים משחק משחק כפול: התגלות והסתרה, חשיפה והבלעה, המשמשות בעבודה בערבוביה. (טקסט: אורי דסאו)

גיל נתן

קיר האמן של גיל נתן מאפשר הצצה לתהליך היצירה ואיסוף הדימויים בסטודיו. קולאז' רחב מידה מוצג ותלוי כאוסף ספונטני של מחשבות, של ראייה ושל תרגום חזותי להלכי רוח, למצבי רוח, למראות ולמקורות השראה. אופן התלייה המגובב מביא מקטע מרובד החושף את שכבות המשמעות, כמו גם הטכניקה המרכיבה את עבודותיו של נתן.

דפנה שרתיאל | כחול לבן

"בסדרת עבודות זו, אני ממשיכה במחקר אפשרויות התמצות וההפשטה של דימויים בעלי משמעות מקומית ועכשווית, באמצעות המרת שפה דיגיטלית (פיקסלים) למדיום קראפטי עתיק (פסיפס). בעידן של עודפות ויזואלית והצפה של דימויים רבים ומתחלפים במדיות הוירטואליות - אני חשה צורך לייצר דימויים מובחרים, ולקבעם בחומר עמיד וקשיח - בפלטות מתכת ונייר (הדפס), בדבק, באבנים ובזכוכית (פסיפס). אסמבלאז' הדימויים הפוליטיים וחפצי היומיום השגורים מערבבים את הקיום הציבורי באישי ומבקשים להביא מקטע מציאות מוזר וביקורתי.

מיה וכטל

גוף עבודותיה של מאיה וכטל בוקע מתוך חושך. הבהובים של אור ושל צבע חושפים רגעים ותנועה הנדמית להרף עין. קופסאות כמבנים ארכיטקטוניים, אחת מתוך השניה, פתוח – סגור – פתוח. מתוך הקופסאות או ההצעות למבנים חסרי היסודות האלו, מרחפים חלקיקי אור וצבע, כאשר לא ברור אם הם נכנסים או יוצאים מהקופסא / מהבית. דימוי הסירות מעניק לעבודות המופשטות אחיזה פיגורטיבית והן משמשות כאיי צבע ניידים, חסרי מיקום קבוע. הם הופכים לאסמבלאז' של צבעים בתוך החושך המחפשים להתייצב ולמצוא מקום.

שלומית גולדפינגר | בין ערביים

עבודותי בתערוכה זאת מבוססות על צילומי ילדות שלי, שעובדו בהשראת ציורי ויטראז' ואמנות אסלאמית. הדמויות בעבודות נמצאות במצב של בהייה, הן מופנמות ומרוכזות בהווייתן ללא מודעות למבטו של הצופה. הריחוף הזה בין הממשי והחלומי מקבל ביטוי גם על ידי חזרתם של PATTERNS המציפים את הפורמט, מעין "מנטרה" של דגמים גיאומטריים שנלקחו מתוך דפי אלטר- (דפי צביעה מילדותי), ושל דגמים המופיעים בצילומים. העבודות מצוירות על שקפים עם צבעי זכוכית וטושים פרמננטיים.

תמי סואץ

"החוויה המיוחדת של הצילום בפילם ופתוח בחדר חושך זכורה לי ותמיד מעלה עמה געגוע לציפיה, לעצמת הגילוי, ללידה של תמונה, למקום ולרגע שהייתי בו - בקערה של כימיקלים. פרויקט זה הוא "ניצול" העובדה שהיום סורקים באופן דיגיטלי פילם והפיכתה ליתרון." העבודות בסדרה מכליאות שני דימויים מצולמים זה על גבי זה בטכניקה של סריקת נגטיב כפולה, ללא התערבות מחשב. ערבוב המציאויות ושכבות הזיכרון מבקשים לייצר משמעות "שלישית" למפגש הדימויים.

תמר לדרברג | פורטרט עם צמר פלדה

בסדרה זו צמר הפלדה משמש בתפקיד כפול: להסתרת הפנים וכחומר גלם פיסולי. באמצעותו לדרברג חושפת מעט מקלסתר ומחליפה זהויות כבמסיבת מסיכות: "כצלמת, מעניין אותי לחבר בין אלמנטים שאין ביניהם קשר וליצור צירופים בעלי משמעות חדשה הדימויים בעבודותיי הם נשאים של תעתוע, משתחררים מהקשרם הקונקרטי, המזוהה והיומיומי.

טבח טבח במטבח | הסכין משמשת להסתרת הפנים ורומזת על שימוש אלים פוטנציאלי לחציית הפנים, לחיתוך, ולשימושים החורגים מעולם המטבח.

תרצה אולמן

"אני כותבת טקסטים בעברית, מימין לשמאל בשורות וכך שומרת על מסגרת השפה והגבולות שלה. מצד שני אני כותבת בצורה לא קריאה, לפעמים ביד שמאל, לפעמים בעיניים עצומות בהיפוך מכל הכיוונים. כתיבה מהלא מודע לפעמים טקסטים מהקבלה והזוהר. אורגת את האומר בגילוי ובכיסוי כמו החלום כדי שהכתיבה תהפוך אבסטרקטית, ככתמים וצורות. מחברת בין עבר להווה והופכת את הציור למקום של התבוננות. ספר בראשית מתחיל באות ב"בראשית והאות אלף היא נטילת האחריות שלי לאקט של ראשית."